

Francie: Zahul si trávu, zabij Žida, vykašli se na soud, jsi volný

- CZ24 News | 7. května 2020

FRANCIE: "Aby se pachatelé antisemitských útoků ve Francii vyhnuli spravedlnosti, tak tvrdí, že jsou psychicky nemocní. Když přijde na zločiny z nenávisti, tak má ochrana duševně nemocných ve Francii přednost. A zdá se, že to funguje." - Shirli Sitbon, deník Haaretz.

Muslimský antisemitismus byl ve Francii dlouho ignorován.

"Situace se vymkla kontrole." - Cilone Pina, deník Le Figaro.

Paříž, 4. dubna 2017. 66letá Židovka Sarah Halimi byla vyhozena z okna nebo balkonu svého bytu ve třetím patře. Její tělo dopadlo na dvůr. Její vrah ji před zavražděním mučil. Sousedi slyšeli křik a zavolali policii. Přijelo devět policistů, ale když přes dveře bytu slyšeli mužský hlas křičet "Alláhu Akbar", a tak utekli dolů a čekali na posily. Když se Kobili Traoré nakonec vzdal, tak prohlásil: "Zabil jsem šejtana" (arabsky satan). Během mučení své oběti recitoval verše z Koránu a Korán mu "poručil zabít Žida." Řekl, že předchozí den strávil v blízké mešitě. Byl umístěn do psychiatrické léčebny, kde při vyšetření psychiatrovi řekl, že kouřil marihuanu.

V novinách se o vraždě nepsalo. Jedna francouzská židovská organizace tuto vraždu označila za "děsivý antisemitský zločin" a zorganizovala tichou demonstraci před domem, kde žila paní Halimi. Až teprve poté vyšlo o události několik článků. Právě se schylovalo k francouzským prezidentským volbám a tradiční média zjevně nechtěla informovat o antisemitské vraždě spáchané muslimem.

Protestné shromáždění - lidé žádají spravedlnost pro Sarah Halimi

Soudkyně Anne Ihuellou, které byl případ přidělen, nejdříve odmítla uznat, že tato vražda byla zločinem z nenávisti. Právníkům rodiny Halimi trvalo více než šest měsíců, než soudkyně 27. února 2018 připustila, že motivem vraždy byl ve skutečnosti antisemitismus.

Soudkyně také odmítla uspořádat rekonstrukci činu a souhlasila jen s krátkým výsledkem Traorého. Povolala experta v oblasti psychologie Daniela Zaguryho, který řekl, že v čase činu byl vrah díky konzumaci konopí ve stavu "akutního deliria", ale plně "trestně odpovědný za své činy." Zjevně nespokojená se závěry doktora Zaguryho požádala soudkyně Ihuellou o dva další odborné posudky - oba dva nové posudky na rozdíl od závěru doktora Zaguryho, prohlásily Traorého za nezpůsobilého čelit soudnímu řízení.

12. července 2019 soudkyně odmítla zprávu doktora Zaguryho a prohlásila, že existují "přijatelné důvody pro závěr, že vrah není trestně odpovědný" a že útok nebyl antisemitský.

Když si právníci rodiny Halimi uvědomili, že Traoré může být brzy propuštěn bez soudu, tak požádali, aby byl případ okamžitě předán odvolacímu soudu.

Tento odvolací soud vynesl 19. prosince 2019 tento rozsudek: Kobili Traoré "zavraždil úmyslně" Sarah Halimi a tak spáchal vraždu. Tento soud také uznal "antisemitismus jako přitěžující okolnost," ale dodal, že kvůli "dočasně sníženým rozlišovacím schopnostem" není vrah "trestně odpovědný", nemůže být souzen a musí být propuštěn.

Prezident Rady židovských institucí ve Francii (CRIF, *Conseil Représentatif des Institutions juives de France*) Francis Kalifat poznamenal, že *“antisemitská vražda se tak může stát jediným typem vraždy, která je omluvitelná drogami, zatímco ve všech ostatních případech jsou drogy přitěžující okolností.”*

Právník rodiny Halimi Francis Szpiner prohlásil, že byl vytvořen *“precedens Sarah Halimi”*: *“Kdokoli, kdo v důsledku užití nezákonných a nebezpečných látek trpí bludy, bude zbaven trestní odpovědnosti za své činy.”*

Další právní zástupce rodiny oběti Gilles William Goldnadel vyjádřil své *“znehucení”* a řekl, že *“pokud by obětí nebyla židovka a vrahem by nebyl muslim, tak by byl rozsudek jiný.”*

Poslanec parlamentu Meyer Habib označil toto soudní rozhodnutí za *“ve Francii dosud nevídaný soudní skandál”* a dodal, že část *“francouzského soudnictví si zřejmě přeje ospravedlňovat islámské antisemitské vraždy.”* Řekl také: *“Osvobození antisemitského vraha bez soudu je pro francouzské Židy otřesným signálem.”* Připomněl, že Traoré byl v minulosti desetkrát odsouzen za násilné útoky a řekl, že pokud by dělal soudní systém svoji práci správně, tak by Sarah Halimi nebyla zavražděna.

Psychiatr Claude Bloch poznamenal, že dle tohoto soudního rozhodnutí si může *“každý dovolit se zuřivou nenávistí beztrestně vraždit Židy.”*

Vynikající historik Georges Bensoussan deníku *Le Figaro* řekl:

“... francouzský soudní systém se rozhodl vyhnout soudnímu řízení, a tak nikdo nebude mluvit o imigrantech, kteří nejsou dobře integrováni a někdy se dokonce reislamizují.”

“... soudní proces by ukázal morální rozpad národa, neospravedlnitelné zdráhání policie zasáhnout během mučení této ženy, které trvalo skoro hodinu, a upozornil by na mlčení médií ve dnech, které následovaly. To všechno způsobilo, že Židé se opět cítí opuštěni a z antisemitismu to činí výhradně problém Židů (Židé tvoří 0,7 % francouzské populace a jsou terčem poloviny rasistických útoků ve Francii).”

“... rozhodnutí učiněná justicí zanechávají dojem, že vysoce postavené osoby jsou připraveny obětovat nejslabší jedince, aby zachránily zdání sociálního smíru. Taková kapitulace systému Židům jasně ukazuje, že nejlepší je ze země odejít. Také to ukazuje konspirátorům, kteří ve dne v noci fantazírují o “židovské moci”, vyprázdněnost tohoto pojmu v zemi, kde 62 % spoluobčanů je lhostejné, jestli Židé z jejich země odejdou.”

5. ledna 2020 francouzské židovské organizace zorganizovaly protest a dožadovaly se zrušení tohoto soudního rozhodnutí. Všechny francouzské politické strany zůstaly zticha; žádná z nich se k protestu nepřipojila. Na demonstraci přišli pouze Židé.

Bratr Sarah Halimi William Attal protestujícím na Náměstí Republiky v Paříži podrobně popsal, jak Sarah Halimi trpěla. Detaily pitevní zprávy jsou děsivé: Všechny kosti v obličejí měla zlomené, dolní čelist, horní čelist, čelní kost, nosní kůstky a lícní kost, některé z nich byly rozbity tvrdým předmětem, pravděpodobně kladivem, na jejím těle bylo 22 bodných ran. Odsoudil nečinnost policie, zbabělost justice a mlčení médií. Zveřejnil fakta, která až dosud nebyla známa: Jeden z policistů zůstal nahoře před dveřmi a nesešel s ostatními policisty dolů. Ačkoliv byl ozbrojen, zůstal za dveřmi. Nic neudělal. Jenom poslouchal vrahovy výkřiky a oběť křičící bolesti.

Soud tohoto policistu odmítl vyslechnout. Ačkoliv Traoré psychiatrům řekl, že při mučení Sarah Halimi telefonoval známým, soud odmítl nechat prozkoumat jeho telefon. Mešita navštěvovaná vrahem byla navštěvovaná také mnoha muslimy, kteří odjeli bojovat do Sýrie.

To, co William Attal řekl, zveřejnily pouze židovské noviny a časopisy.

Vrchní francouzský rabín Haim Korsia požádal v otevřeném dopisu ministryni spravedlnosti Nicole Belloubet, aby zasáhla a *“nezbavila občany jednoho z nejcennějších práv v demokracii: práva na odvolání, aby byl objasněn akt násilí a nenávisti.”* Řekl, že *“soudní rozhodnutí obvykle nekomentuje,”* ale tento případ označil za *“vážné narušení důvěry.”* A dodal: *“Máme si z toho vyvodit, že jakékoliv zdrogované individuum má právo vraždit Židy?”*

Je nepravděpodobné, že mu Nicole Belloubet vůbec někdy odpoví. Soudci a právníci okamžitě prohlásili, že byli otevřeným dopisem Haima Korsii pobouřeni a řekli, že *“podkopává nezávislost soudnictví.”* Philippe Bilge, známý soudce ve výslužbě Haima Korsiu obvinil z *“podněcování k nedodržování základních pravidel, kterými se řídí naše soudnictví.”*

V článku publikovaném v izraelském deníku *Haaretz* Shirli Sitbon napsala:

“Aby se pachatelé antisemitských útoků ve Francii vyhnuli spravedlnosti, tak tvrdí, že jsou psychicky nemocní. Když přijde na zločiny z nenávisti, tak má ochrana duševně nemocných ve Francii přednost. A zdá se, že to funguje.”

Shrnula také předchozí kauzy. Série nešťastných událostí začala vraždou Sebastiena Sellama v roce 2003. Přestože Sellamův vrah Adel Amastaibou policii řekl: *“Jsem tak šťastný, že ten z*****ý, špinavý Žid je mrtev!”* byl prohlášen kvůli *“duševním problémům”* za nesvéprávného.

V roce 2006 byl unesen 23letý francouzský Žid Ilan Halimi, vzdálený příbuzný Sarah Halimi, 24 dní byl mučen a pak byl zavražděn muslimským antisemitou Youssoufem Fofanem a *“bandou barbarů”*, kterou Fofan vedl. Utrpení Ilana Halimiho a příčina smrti umučením vzbudily ve Francii velký šok. Jeho matka Ruth Halimi v televizi řekla: *“Přála bych si, aby se smrt mého syna stala varovným signálem.”* Varovný signál však, jak se zdá, nebyl vyslyšen.

Podobné případy následovaly:

Méně než rok po smrti Sarah Halimi byla 23. března 2018 zavražděna v Paříži další Židovka Mireille Knoll. Hlavní podezřelý Yacine Mihoub byl obviněn svým komplicem Alexem Carrimbacusem z toho, že Mireille Knoll pobodal nožem za to, že *“Židé mají prachy.”* a křičel při tom *“Alláhu akbar.”* Mihoudův právník řekl, že jeho klient nebyl během vykonání zločinu *“v normálním stavu mysli”*, ale připustil, že to byla antisemitská vražda. Již ale nevysvětlil fakt, že Mihoub byl tak přičetný, že šel po vraždě Mireille Knoll do bytu své matky a požádal ji, aby umyla nůž, který použil k vraždě. (Mihoudova matka je nyní obviněna ze spoluúčasti na této vraždě.)

Sarah Halimi a Mireille Knoll

Muslimský antisemitismus byl ve Francii dlouho ignorován. Jediná kniha věnovaná tomuto tématu - *Přehled muslimského antisemitismu: Od jeho počátku do dnešních dní* od Philippa Simonnota - vlastně ospravedlňovala muslimský antisemitismus tvrzením, že Židé žijící v muslimském světě podporovali evropské kolonizátory a že Židé podporují Izrael, *“nový koloniální podnik založený na loupeži muslimských území.”*

Ani ne měsíc po vraždě Mireille Knoll byl v deníku *Le Parisien* 21. dubna 2018 publikován *“Manifest proti novému antisemitismu”* novináře Philippe Vala podepsaný 250 politiky, spisovateli a umělci. Napsání manifestu bylo pravděpodobně motivováno touhou obhajovat islám a přitom zastírat, že současnými oběťmi muslimského antisemitismu jsou Židé. Val napsal: *“Muslimský antisemitismus je pro islám 21. století největší hrozbou.”*

O pár dní později vyšel ve večerníku *Le Monde* článek podepsaný třiceti imámy, ve kterém se tvrdí, že *“není vinen islám,”* a že problémy vycházejí ze *“škodlivé nevzdělanosti.”* Článek dodává, že existuje řešení: *“Číst Korán.”*

Od té doby se nic nezměnilo. V nedávno vydané knize *Francie bez Židů* sociolog Danny Trom analyzoval vzrůstající pocit ohrožení Židů ve Francii, úmyslnou slepotu vlád a soudů, a každým rokem se zvyšující počet Židů odcházejících z Francie:

“Každý Žid bez ohledu na to, jak vnímá sám sebe či jaký má vztah k sionismu, má před sebou jedinou perspektivu – že bude muset jednoho dne odejít. Emigrace Židů ze země odráží nejen rostoucí a velmi reálný pocit ztráty bezpečnosti, ale také pocit osamělosti a opuštěnosti tváří v tvář vzrůstajícím problémům.”

Celine Pina v článku v deníku *Le Figaro* nedávno napsala:

“Když někdo vraždí ve jménu Alláha, tak je nesmysl omlouvat ho jeho nepřičetností. Tyto krvavé události jsou důsledkem nasazení islamistů do naší země a jejich propagandy šířené prostřednictvím jejich mešit, knih, satelitů a proslovů. Islamisté tak ukazují svoji sílu... situace se vymkla kontrole.”

Dr. Guy Millière je profesor Pařížské univerzity a autor 27 knih o Francii a o Evropě.